

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1793: Η Γαλλία ψηφίζει τον πρώτο νόμο περί πνευματικής ιδιοκτησίας

1908: Στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Λονδίνου, λίγο πριν από τον τερματισμό του μαραθωνίου, ο ιταλός Ντοράντο Πιέτρι σωριάζεται στο έδαφος. Μερικοί θεατές τον βοηθούν να καλύψει τα τελευταία μέτρα, με αποτέλεσμα να ακυρωθεί. Νικητής ανακηρύσσεται ο αμερικανός Τζον Χάις.

1923: Υπογράφεται η Συνθήκη της Λωζάνης που καθορίζει τα ελληνοτουρκικά σύνορα. Στη στεριά, ο μέσος ρους του ποταμού Έβρου. Στη θάλασσα, αποδίδεται στην Ελλάδα κάθε νησί, νησίδα και βραχονησίδα, που βρίσκεται πέρα από τα τρία μίλια από τις μικρασιατικές ακτές, εκτός από την Ίμβρο και την Τένεδο.

1965: Οι Byrds ανεβαίνουν στο Νο1 του αγγλικού πίνακα επιτυχιών με το τραγούδι του Μπομπ Ντλάν Mr Tambourine Man.

1974: Χιλιάδες λαού υποδέχονται στο αεροδρόμιο του Ελληνικού στις 2 π.μ. τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, που φτάνει από το Παρίσι. Στις 4:15 π.μ. ορκίζεται πρωθυπουργός, μπροστά στο στρατηγό Φαίδωνα Γκιζίκη.

1990: Το Ιράκ κατηγορεί το Κουβέιτ ότι με την υπερπαραγωγή πετρελαίου προσπαθεί να το υπονομεύσει και συγκεντρώνει χιλιάδες στρατιώτες και εκατοντάδες άρματα μάχης κατά μήκος των συνόρων. (Α' Πόλεμος του Κόλπου)

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1783: Σιμόν Ντε Μπολιβάρ, «απελευθερωτής» των κατοίκων της Λατινικής Αμερικής από τον ισπανικό ζυγό και οραματιστής των Ηνωμένων Πολιτειών της Νότιας Αμερικής. (Θαν. 17/12/1830)

1921: Τζιουζέπε «Πίπο» Ντι Στέφανο, ιταλός τενόρος ένας από τους μεγαλύτερους λυρικούς καλλιτέχνες του 20ου αιώνα, παρτενέρ της Μαρίας Κάλλας τη δεκαετία του '50. (Θαν. 3/3/2008)

1958: Μικ Καρν, κύπριος μουσικός, με μεγάλη διεθνή καριέρα ως μέλος του αγγλικού συγκροτήματος Japan. (Θαν. 4/1/2011)

ΘΑΝΑΤΟΙ

1879: Αριστοτέλης Βαλαωρίτης, ποιητής και πολιτικός. (Γεν. 2/8/1824)

1980: Πίτερ Σέλερς, βρετανός κωμικός ηθοποιός. (Δρ Παράξενη Αγάπη, Ροζ Πάνθηρας) (Γεν. 8/9/1925)

2005: Ρίτσαρντ Ντολ, βρετανός επιδημιολόγος, ο πρώτος επιστήμονας που συνέδεσε το κάπνισμα με τον καρκίνο των πνευμόνων. (Γεν. 28/10/1912)

Α' Πόλεμος του Κόλπου

Στις 2 Αυγούστου 1990 το Ιράκ εισέβαλε και κατέλαβε το Κουβέιτ. Σχεδόν αμέσως σχηματίστηκε μια συμμαχική δύναμη 35 κρατών, με πρωτοβουλία των ΗΠΑ και υπό την αιγίδα του ΟΗΕ, η οποία απελευθέρωσε το Κουβέιτ στις 27 Φεβρουαρίου 1991. Αυτός είναι με δυο λόγια ο Α' Πόλεμος του Κόλπου (Περσικού), η «Μπέρα όλων των Μαχών» για τον ηγέτη του Ιράκ, Σαντάμ Χουσεΐν, η «Επιχείρηση: Καταιγίδα της Ερήμης», σύμφωνα με τη στρατιωτική ορολογία. Ήταν ο πρώτος τηλεοπτικός πόλεμος της ιστορίας, αφού χάρις στο CNN μπήκε σε κάθε σπίτι κι έγινε τηλεοπτικό θέαμα.

Στα τέλη της δεκαετίας του '80 το Ιράκ του Σαντάμ Χουσεΐν βρισκόταν σε δεινή οικονομική κατάσταση, εξαιτίας του δεκαετούς ιρανο-ιρακινού πολέμου και των χαμηλών τιμών του πετρελαίου. Όταν το Κουβέιτ ανακοίνωσε την αύξηση της παραγωγής του κατά 40%, το Ιράκ ξεσπάωσε τον κόσμο ότι οι γείτονές του κάνουν γεωτρήσεις για πετρέλαιο υπό κλίση κι έτσι κλέβουν το δικό του πετρέλαιο. Ήταν η αφορμή για την εισβολή και την κατάληψη του μικροσκοπικού εμιράτου από το Ιράκ, που πάντα το θεωρούσε τμήμα της επικράτειάς του. Ο Σαντάμ προχώρησε στο εγχείρημά του, πιστεύοντας ότι έχει την ανοχή των Αμερικανών, αφού, όπως αποκάλυψαν αργότερα οι New York Times, σε συνάντησή του με την αμερικανίδα πρεσβευτή στη Βαγδάτη, Έιπιλ Γκιλέσπι, αυτή δεν έδειξε ενδιαφέρον για τη διαμάχη Ιράκ - Κουβέιτ.

Μέσα σε λίγες ώρες από την εισβολή των Ιρακινών στο Κουβέιτ, οι ΗΠΑ προσέφυγαν στο Συμβούλιο Ασφαλείας και πέτυχαν την έκδοση της Απόφασης 660, με την οποία καταδικάζονταν η εισβολή και αξιωνόταν η απόσυρση των ιρακινών δυνάμεων (3 Αυγούστου 1990). Ανάλογη απόφαση πήρε και ο Αραβικός Σύνδεσμος την ίδια μέρα, ενώ στις 6 Αυγούστου με νεότερη απόφασή του (661) το Συμβούλιο Ασφαλείας επέβαλε οικονομικές κυρώσεις στο Ιράκ.

Στις 29 Νοεμβρίου 1990, το Συμβούλιο Ασφαλείας άναψε το «πράσινο φως» για στρατιωτική επέμβαση στο Κουβέιτ, δίνοντας προθεσμία έως τις 15 Ιανουαρίου 1991 στο Ιράκ να αποσύρει τις δυνάμεις του από το εμιράτο. Την ίδια ώρα, οι ΗΠΑ δια του Υπουργού Εξωτερικών Τζέιμς Μπέικερ συγκροτούσαν μία στρατιωτική δύναμη από 35 χώρες για να επιβάλλουν με τη χρήση βίας τις αποφάσεις του ΟΗΕ. Την αποτελούσαν όλες οι μεγάλες δυτικές δυνάμεις, χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, αραβικά κράτη και η Ελλάδα, που απέστειλε μία φρεγάτα στον Κόλπο και παρείχε στρατιωτικές διευκολύνσεις κυρίως με τη Βάση της Σούδας.

Τις παραμονές του πολέμου η Συμμαχία είχε αναπτύξει στον Κόλπο μια μεγάλη στρατιωτική δύναμη, με όπλα νέας τεχνολογίας, τα λεγόμενα «έξυπνα» όπλα, για χειρουργικά πλήγματα ακριβείας. Με αρχηγό τον αμερικανό στρατηγό Νόρμαν Σβάρτσκοφ, η συμμαχική δύναμη αριθμούσε 1.000.000 στρατιώτες, 1.820 αεροσκάφη, 3.318 τανκς, 8 αεροπλανοφόρα και μεγάλο αριθμό πολεμικών πλοίων. Στην αντίπερα όχθη, ο Σαντάμ είχε στη διάθεσή του 260.000 μάχιμους άνδρες και άλλους 800.000 σε εφεδρεία, 649 αεροσκάφη και 5.000 τανκς. Η υπεροχή των συμμαχικών δυνάμεων υπερεπερέσσε ποσοτικά, αλλά κυρίως

ποιοτικά. Τα ελικόπτερα «Απάτσι» έδωσαν το σύνθημα της επίθεσης στις 2:38 π.μ. ώρα Βαγδάτης της 17ης Ιανουαρίου 1991, καταστρέφοντας εγκαταστάσεις ραντάρ των Ιρακινών. Ακολούθησαν συνεχείς έξοδοι πολεμικών αεροσκαφών, που βομβάρδισαν αεροδρόμια και στρατιωτικούς στόχους. Την ίδια στιγμή, η Βαγδάτη βομβαρδιζόταν με πυραύλους «Τόμαχοουκ» και η εικόνα αυτή έκανε το γύρο του κόσμου μέσω του CNN. Πέντε ώρες μετά την πρώτη συμμαχική επίθεση, ο Σαντάμ Χουσεΐν σε ραδιοφωνικό μήνυμά του διακήρυξε ότι «η μεγάλη μάχη, η μπέρα όλων των μαχών ξεκίνησε. Η αυγή της νίκης πλησιάζει».

Μετά την επιτυχία των εναέριων επιθέσεων ήλθε η σειρά των χερσαίων επιχειρήσεων για την ανακατάληψη του Κουβέιτ. Διήρκεσαν μόλις 100 ώρες (24 - 27 Φεβρουαρίου 1991), προς μεγάλη έκπληξη των αμερικανών στρατιωτικών, δείγμα της ανυπαρξίας της πολυδιαφημισμένης στρατιωτικής μηχανής του Σαντάμ. Στο διάστημα αυτό οι χερσαίες δυνάμεις των Συμμάχων απελευθέρωσαν το Κουβέιτ και έφθασαν 240 χιλιόμετρα από τη Βαγδάτη.

Στο σημείο αυτό, ο πρόεδρος Τζορτζ Μπους κήρυξε κατάπαυση του πυρός και ο πόλεμος έλαβε τέλος (27 Φεβρουαρίου 1991). Στην απορία πολλών γιατί δεν κατέλαβε τη Βαγδάτη για να ανατρέψει τον Σαντάμ Χουσεΐν, ο πατήρ Μπους απάντησε ότι ήθελε να κρατήσει ζωντανή τη Συμμαχία και δεν επιθυμούσε περαιτέρω ανθρώπινες απώλειες, που θα ήταν ακραίες. Άλλωστε και η εντολή που είχε από τον ΟΗΕ ήταν να απελευθερώσει μόνο το Κουβέιτ.

Οι απώλειες για τους Συμμάχους ήταν μικρές (358 νεκροί, 776 τραυματίες και 41 αιχμάλωτοι) και πολύ μεγάλες για τους Ιρακινούς (25.000 νεκροί στρατιωτικοί, 100.000 άμαχοι, 75.000 τραυματίες και 63.000 αιχμάλωτοι).

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ...

ΧΥΔΑΙΟΝ ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ, ΧΑΜΗΛΟΝ ΝΟΗΤΙΚΟΝ

Ψυχάρης Σταύρος Π.

Μια φορά κι έναν καιρό η Βουλή των Ελλήνων ζούσε και τις καλές ώρες και τις κακές στιγμές της. Ξάφνιασε πολλούς ο Ανδρέας Παπανδρέου όταν μετά τις εκλογές του 1974 εμφανίστηκε αυτός, και οι ολιγάριθμοι βουλευτές του, χωρίς γραβάτα, με το πολυσυζητημένο ζιβάγκο. Οι διατάξεις του Κανονισμού που ήθελαν όλους, κινούμενους στους χώρους της Βουλής να φορούν κοστούμι με γραβάτα δεν άργησαν να ατονίσουν.

Εν τούτοις η σαφής ανατροπή του κινήματος του ζιβάγκο από τον ιδρυτή του σταθεροποίησε τη θέση της γραβάτας. Πολύ περισσότερο που υπέρ της γραβάτας είχαν εκδηλωθεί όλοι οι συγκροτούμενοι την ηγεσία του ΚΚΕ. Ο Χαρίλαος Φλωράκης και οι λοιποί της άκρας Αριστεράς ήσαν υποδείγματα ευπρεπείας και στο ντύσιμο. Βεβαίως υπήρχαν κρούσματα φωνακλών και απαξίας στις συνεδριάσεις της Βουλής. Υπήρχαν περιστασιακά-επεισόδια

οξύτατα και απόπειρες αυτοδικίας. Ακούσθηκαν ύβρεις και κατεγράφησαν χειρονομίες απρεπείς.

Αυτά στο παρελθόν. Τώρα; Τις ημέρες αυτές η Κοινή Γνώμη παγωμένη παρακολουθεί την ανταλλαγή βαρύτατων ύβρων, επιπέδου χαμαιτυπείου, κραυγές και πράξεις που και οι κούλιγκαν αποφεύγουν.

Τα μικροεπεισόδια άλλων εποχών μοιάζουν παιίσματα, καθώς προκύπτουν κακουργήματα εν εξελίξει.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Δεν χρειάζονται ειδικές αναφορές και σχόλια για τις φράσεις που χρησιμοποιούν στην αίθουσα του Βουλευτηρίου άνδρες και γυναίκες που θέλουν να εκπροσωπούν το έθνος. Δεν είναι φυσιολογικό αυτής της υποστάθμης άνδρες και γυναίκες να μας εκπροσωπούν και να ψηφίζουν νόμους. Η Κοινωνία οφείλει να τους αποσύρει.

Ενας παλιός καθηγητής έλεγε: Το χυδαίον γλωσσικόν ιδίωμα μαρτυρεί χαμηλόν νοητικόν.